

הא כתיב ותוצא הארץ דשא. אלא אפיקת תיקון חילקא לאתישבא פדקא יאות. וכלא הוה גניז בה עד דאצטרף. דהא בקדמיתא פתיב תהו ובהו צדיא וריקניא פתרגומו, ולבתר אתתקנת ואתישבת ותקינת זרעא ודשאין ועשבין ואילנין פדקא יאות. ואפיקת לון לבתר הכי נמי. ומאורות לא שמשו נהורא דילהון עד דאצטרף.

ואם תאמר, הרי כתוב (שם יא) ותוצא הארץ דשא? אלא הוציאה תקון פחה להתישב פראוי, והכל היה גנוז בה עד שהצטרף, שהרי פראשונה פתוב תהו ובהו, צדיא וריקניא פתרגומו, ואחר כך התתקנה והתישבה, וקבלה זרע ודשאים ועשבים ואילנות פראוי, והוציאה אותם אחר כך, וגם המאורות לא שמשו באורם עד שהצטרף.

יהי מארת ברקיע השמים, מארת פתיב חסר, לאכללא חיויא בישא דאטיל זוהמא ועביד פירווא, דלא משמש שמשא בסיהרא. מארת: לווטין. ועל דא גרים דאתלטיא ארעא, דכתיב ארוהה האדמה בעבורך. (דף ג ע"ב) ובגין כך מארת פתיב.

יהי מארת ברקיע השמים (שם יד), פתוב מארת חסר, להכליל את הנחש הרע שהטיל זהמה ועשה פרוד, שלא משמש השמש עם הלכנה. מארת - קללות, ועל פן גרם שנתקללה הארץ, שפתוב ארוהה האדמה בעבורך, ומשום כך פתוב מארת.

יהי מארת, דא סיהרא. ברקיע השמים, דא שמשא. ותרוויהו בכללא חדא לאזדוגא, לאנהרא עלמין לעילא ותתא, משמע דכתיב על הארץ, ולא פתיב פארץ, דמשמע לעילא ותתא. חושפן דכולא דסיהרא הוה.

יהי מארת - זו הלכנה, ברקיע השמים - זו השמש, ושניהם בכלל אחד להזדוג להאיר עולמות למעלה ולמטה, ממשמע שפתוב על הארץ, ולא כתוב פארץ, שמשמע למעלה ולמטה, החשבון של הכל היה פלכנה.

רבי שמעון אמר גימטריאות וחושפן תקופות ועיבורין, כללא הוא ברזא דסיהרא, דהא לעילא לאו איהו. אמר ליה ר' אלעזר, ולא פמה חושפנין ועיבורין קא עבדי חברייא. אמר ליה, לאו הכי, אלא חושפנא קיימא בסיהרא, ומתמן ייעול בר נש למנדע לעילא. אמר ליה, והא כתיב והיו לאתת ולמועדים. אמר ליה לאתת פתיב חסר. אמר ליה והא כתיב והיו. אמר ליה הוויין, דכלהו דיהון בה, פקופה דא דאתמלייא מכולא, אבל חושפנא דכלא, בסיהרא הוה.

רבי שמעון אמר: גימטריאות וחשבון תקופות ועבורים, הכל הוא בסוד הלכנה, שהרי אינו למעלה. אמר לו רבי אלעזר: ולא? והרי פמה חשבונות ועבורים שעושים החברים! אמר לו: לא כך, אלא החשבון עומד פלכנה, ומשם יכנס האדם לרעת למעלה. אמר לו: והרי פתוב (בראשית א יד) והיו לאתת ולמועדים? אמר לו: פתוב חסר לאתת. אמר לו: והרי פתוב והיו? אמר לו: והיו, שפלם שיהיו בה פאסקפה הזו שמתמלאת מן הכל, אבל החשבון של הכל הוא פלכנה.

תא חזי, נקודה חדא שירותא מתמן למימני,

בא וראה, נקדה אחת הראשית למנות משם, שהרי מה שלפנים מאותה נקדה, לא נודע ולא